

Nieuwjaarsreceptie N-VA Schaarbeek Sint-Joost Evere

Toespraak door afdelingsvoorzitter Lieven Tack

Zaterdag 19 januari 2013, 14.00 uur, VGC, Lombardstraat 67, 1000 Brussel

Beste vrienden, leden en sympathisanten,

In tegenstelling tot wat gebruikelijk is, wens ik jullie vandaag geen gelukkig nieuwjaar. Dat klinkt misschien een beetje raar, maar ik wens jullie liever een gelukkig “nieuwsjaar”. En dat is niet hetzelfde. Vorig jaar was er – zeker op Europees of wereldvlak – weinig “gelukkig nieuws” te rapen; de crisis heeft alle krantenkoppen weggekaapt.

Toch was 2012 voor onze partij een belangrijk jaar. Ook voor onze afdeling stond er heel wat op het spel. En we kunnen best tevreden zijn met de verkiezingsresultaten van afgelopen oktober. Ofschoon een zetel net iets te hoog gegrepen was, hebben we ons als jonge afdeling op de Brusselse kaart gezet. Ons ledenaantal is in een jaar tijd meer dan verdubbeld, onze afdelingswerking is sterk uitgebouwd en we zijn lokaal actief met allerlei initiatieven. Ik kan terecht stellen dat we tijdens de campagne zeer veel positieve en bemoedigende reacties hebben gekregen van de man en vrouw in de straat. En dat heus niet alleen bij Vlamingen, maar ook – en zeker niet in het minst – bij andere bevolkingsgroepen. Meer dan eens staken ze ons een hart onder de riem en vertelden ons hoe zeer ze snakten naar verandering in het lokale beleid en een verbetering van hun leefomgeving. Verscheidene allochtone families vertelden ons dat ze de situatie beu zijn en teleurgesteld naar hun thuisland willen terugkeren.

Met een sterk team van geëngageerde bestuursleden hebben we allerlei lokale acties opgezet. Denk maar aan onze kennismakingsavond, onze vier N-VA-café's, de

kandidatendagen, de ledenvergaderingen, de twee huis-aan-huisblaadjes, de digitale nieuwsbrieven en onze webstek en Facebookpagina.

Bovendien spelen we voor wat de lokale politiek betreft, kort op de bal. Dat doen we met allerlei persmededelingen die op onze webstek verschijnen en waarmee we de lokale pers halen. Ook in onze verkiezingsprogramma's hebben we stuk voor stuk problemen aangekaart waar de politieke meerderheid geen ogen en oren naar heeft of waar de oppositie een té zwakke rol speelt.

In Sint-Joost hebben we 3,4 procent van de stemmen behaald en raken zo aan het Brussels gemiddelde. Een beetje cijferwerk leert dat 27 procent van de Vlamingen in Sint-Joost voor ons hebben gestemd. We zijn daarmee ook in Brussel een grote Vlaamse partij. Ook in Schaarbeek hebben we met meer dan 1.100 stemmen heel wat Schaarbekenaren kunnen overtuigen. En dat in een gemeente met een slinkend aantal Nederlandstaligen.

Beste vrienden, ik denk dat er verschillende redenen zijn waarom mensen bewust voor onze veranderingsagenda kiezen. We zijn immers:

- De enige partij die opkomt voor de positie van de Vlamingen in Brussel;
- De enige partij die omwille van een eerste deelname aan de verkiezingen ongebonden de pro's en contra's van het afgelopen beleid kan evalueren;
- De enige partij die rechtuit en zonder taboes de problemen benoemt;
- De enige partij die echte verandering bepleit in het institutionele kluwen dat Brussel is met zoveel gemeenten, politiezones en OCMW's;
- De enige partij die niet met handen en voeten is gebonden aan allerlei lobbygroepen en belangenorganisaties;
- En – niet onbelangrijk – een partij die niet tegen de Franstaligen aanschurkt. Dit in tegenstelling tot bijvoorbeeld VLD'er Vanhengel die uit zuiver opportunistisch belang op de PS-lijst stond. Wellicht heb ik het verkeerd voor maar ik kan me

moeilijk indenken dat Vanhengel het deed uit liefde voor het programma van de PS.

RESULTATEN

En toch ben ik bang. Ik ben bang dat de gevormde meerderheden het vooral bij hetzelfde zullen houden en niet meer dan oude wijn in nieuwe zakken schenken. In Sint-Joost, bijvoorbeeld, werd burgemeester Demannez vervangen door zijn PS-collega Emir Kir. Zich heer en meester wanend over “zijn” Sint-Joost, heeft Demannez gedurende jaren “zijn” mensen gepositioneerd in de administratie – zonder rekening te houden met de wettelijke aanwervingsprocedures, had hij vrienden tot in het misdadmilieu en was hij een gepokt en gemazeld in het toekennen van belangrijke projecten en aanbestedingen aan ‘bevriende’ partners. In Sint-Joost kan en mag alles; de Far West ligt dichterbij huis dan gedacht. Of Emir Kir dezelfde toer opgaat, is niet duidelijk. In elk geval wordt een schepen die eerder van huisjesmelkerij is beticht, opnieuw aangesteld. Verder wordt de chauffeur van Kir van wapenhandel verdacht en heeft Kir over zijn diploma’s niet altijd de waarheid verteld. Voor de rest is alles oké en hebben Demannez en Kir weinig met elkaar gemeen. Integendeel, ze verschillen binnen dezelfde partij heel vaak van mening. De informatievergadering eerder deze week over de herinrichting van Madou is een mooi voorbeeld; terwijl Demannez voor een verkeersvrije Leuvensesteenweg is, is Kir tegen. Kir zal misschien niet zoals Demannez de keizer van Sint-Joost zijn, maar toch wel een stevig uit de kluiten gewassen koning. Zeker wanneer we rekening houden met het aantal bevoegdheden dat de man zich heeft toegeëigend. Dames en heren, *le Kir Royal est arrivé*.

Maar wacht nog even met toosten, want ook in Schaarbeek vrees ik – en ik ben er in feite van overtuigd – dat het bij het oude blijft: aanmodderen en alles met de mantel der liefde bedekken, of onder de mat vegen, of afdoen als een *fait divers*. Bovendien

zijn min of meer dezelfde partijen aan zet. De lijst van FDF-burgemeester Clerfayt wint en door een publiek voorakkoord met Ecolo-Groen en CDH werd snel een coalitie gevormd. Clerfayt kan rustig aan een derde ambtstermijn beginnen. En nu de verkiezingen voorbij zijn, is de druk helemaal verdwenen om de handen uit de mouwen te steken. De kans is trouwens groot dat de gemeenteraad zichzelf vastrijdt in onophoudelijk gekibbel tussen de grote politieke blokken die elkaar naar het leven staan.

In Evere, tenslotte, had PS'er Rudi Vervoort gehoopt op een absolute meerderheid. Maar dat is de arme man voor de derde keer op rij niet gelukt. Het aantal stemmen daalt zelfs. Nochtans had hij voor versterking gezorgd door reddende engel Vanhengel aan boord te halen. Het schepencollege oogt opvallend gelijk aan dat van de afgelopen bestuursperiode. En dus valt ook daar weinig verandering te verwachten.

UITDAGINGEN

Beste vrienden, u ziet het: weinig nieuws onder de zon en toch zijn de uitdagingen fenomenaal: de demografische groei en migratie doen de bewonersaantallen in onze gemeenten exploderen; de internationale samenstelling van onze bevolking bemoeilijkt het samenleven; het aantal concentratiewijken neemt schrikbarend toe en onze buurten verarmen door een vlucht van de middenklasse naar de rand van Brussel en Vlaanderen. Brussel is een tikkende tijdbom en ontmijnen wordt een huzarenstukje. Ook het onderwijs staat onder druk en de kennis van het Nederlands laat te wensen over. In Schaarbeek is dat niet alleen het geval voor de gemeentediensten maar ook voor het gemeentelijk informatieblad. Ook de inhoud van het nieuwe beleidsplan in Schaarbeek is teleurstellend mager. Er zijn veel beloftes, dat wel, maar weinig thema's worden concreet uitgewerkt. Vele pijnpunten

komen zelfs niet aan bod: de problemen in de Brabantwijk, het tekort aan openbare vuilnisbakken en het almaar toenemende zwartwerk in de horeca en de bouw.

Ook in Sint-Joost is het aantal uitdagingen onnoemelijk. Behalve het feit dat Sint-Joost in 2011 met veel feestgeknal het honderdjarig bestaan van het gemeentehuis heeft gevierd, dat de plaatselijke rugbyclub in eerste afdeling speelde en dat de gemeente als eerste van het Gewest een feestverlichting had die volledig uit LED-lampen bestond, valt in Sint-Joost niets anders dan miserie te rapen. De bevolkingsdichtheid ligt er liefst zestig keer hoger dan het Belgisch gemiddelde. Meer nog, slechts één op twee heeft werk. En bij de 50- tot 64-jarigen daalt het aandeel werkenden zelfs tot één op drie. Dit zijn ronduit Griekse toestanden. Verder ligt de levensverwachting in Sint-Joost één tot twee jaar lager dan in het Gewest. En ook op het vlak van onderwijs is de situatie alarmerend. In Sint-Joost zit 40 procent van de jongeren van het secundair onderwijs in het BSO, terwijl in het Gewest de grootste groep in het ASO zit. Tenslotte worden mensen systematisch in de werkloosheid geparkeerd en met de sociale uitkeringen worden stemmen voor de PS afgekocht. Maar het feit dat de armoede almaar toeneemt, zal de PS-eminenties worst wezen. Of hoe asociaal een sociaal beleid kan zijn.

Het ontkennen van deze maatschappelijke problemen is het handelsmerk van de heersende politieke klasse in onze gemeenten. Het status-quo regeert. Als ik bijvoorbeeld kijk naar de aanslepende problemen in de Groenstraat en de Noordwijk, dan zie ik geen enkele verbetering. De buurt gaat ten onder aan verloedering en verpaupering. Er is leegstand en men bezondigt zich aan wildparkeren, wildplassen en nachtlawaai. Nochtans vonden vorig jaar op vraag van de buurtbewoners een paar overlegmomenten plaats en is er zelfs een interpellatie van de burgers in de gemeenteraad geweest. Ook tijdens de campagne is het thema in de media gekomen, en dan nog vond de PS het niet nodig om in te grijpen. Zelfs de coalitiepartijen SP.A

en CDH zijn bij ons openlijk komen klagen over de nalatigheid van de PS-burgemeester.

Beste vrienden, toch hebben onze gemeenten heel wat te bieden. Ruimtelijk vormt Schaarbeek een aantrekkelijk geheel, met een rijk verleden en tal van interessante bezienswaardigheden zoals de Sint-Mariakerk, de vele historische huizen in Art-Nouveaustijl en het Josafatpark. Ook Sint-Joost is een gemeente met veel troeven. De centrale ligging, dicht bij het centrum van Brussel en aan de mooie Kruidtuin, is een bijzonder groot pluspunt. Ook het toenemende aantal zakenkantoren en het internationale karakter van de Europese instellingen maken bijkomend deel uit van de rijkdom van Sint-Joost. Jammer genoeg blijft het allemaal onbenut en houden meer en meer inwoners het voor bekeken.

VERANDERING

Beste vrienden, als partij blijven we aansturen op een verantwoordelijke politiek die de problemen resoluut aanpakt. We schuwen daarbij geen taboes en benoemen de falende gemeentepolitiek. Want elke dag opnieuw ervaren we hoe onze buurt erop achteruitgaat. Meer dan ooit zijn we de wanpraktijken met stilvallende wijkcontracten, de slechte mobiliteit, de vuile straten, het ongebreideld parkeren en de vriendjespolitiek beu.

Ook in de toekomst blijven we deze pijnpunten via persmededelingen en gerichte acties onder de media-aandacht brengen. Het institutioneel kluwen met 19 gemeentebesturen en OCMW's en zes politiezones maakt het voor onze gemeenten des te moeilijker om de problemen alleen aan te pakken. Veel meer samenwerking tussen de gemeenten en de verschillende overheidsdiensten zou al een eerste stap zijn.

Beste vrienden, we hebben als partij de komende jaren zeer veel werk. We hebben de verandering mee laten starten in de dorpsstraat, in het centrum van onze gemeenten. Het is vanaf nu nodig om die verandering te laten doorsijpelen tot in de Wetstraat. Na de afgelopen lokale verkiezingen van vorig jaar, moeten we ons verder verankeren en de 'grote verandering' van 2014 voorbereiden. Daarbij is de inzet van elk van jullie van belang. Ik wil jullie expliciet bedanken voor jullie steun. Maar vergeet niet: ook dit jaar zijn evenveel – om niet te zeggen nog meer – hulpvaardige handjes nodig. Het is onze blijvende doelstelling om ons zoveel mogelijk te identificeren met de man in de straat en om een luisterend oor te zijn voor de bekommernissen en verlangens van alle inwoners. Met wat vorig jaar is gezaaid, kunnen we 2013 hoopvol aanvangen. Zoals eerder gesteld, is ons ledenaantal in iets meer dan een jaar meer dan verdubbeld. Die vooruitgang stelt onze gemeenten in staat om op eigen benen te staan en een eigen, zelfstandige afdelingswerking uit te bouwen. Vanaf maart zetten we de stap naar 2014.

Beste vrienden, net voor ik afrond, wil ik tot mijn kernpunt komen. Laat 2013 vooral een jaar van transitie zijn, een overgang van de gekende 'kracht van verandering' in 2012 naar een werkelijke 'verandering van krachten' in 2014. Onze toekomstvisie op Brussel en het confederalisme zijn daarbij cruciale speerpunten. Vorig jaar cava, dit jaar schuimwijn en volgend jaar champagne. Dat is waarop we met zijn allen een toast willen uitbrengen. Ik dank jullie voor jullie aanwezigheid en wens jullie een opperbest en oppergezond 2013. Proost!

Lieven Tack